

Marie Krásová

Marie Krásová (rozená Knoblochová) se narodila 13. února 1934 v Mladé Boleslavi. Se svou o dva roky mladší sestrou Věrou vyrůstala v rodině sedláka v Kněžmostě. Její rodiče - Marie a Arnošt Knoblochovi - vlastnili hospodářství o 15 hektarech. Do obecné školy chodila Marie čtyři roky v Kněžmostě. Od pěti let chodila cvičit do Sokola, později se učila hrát na klavír.

Nejdramatičtější chvíle zažila Marie na konci války, když Němci hnali přes vesnici zástupy zajatců. Z oken jim Marie s Věrou házely chleba a jablka, to se však nelíbilo německému doprovodu, který namířil pušky proti děvčatům.

K dalšímu otřesnému zážitku došlo na jaře v roce 1945. Děti si hrály na plácku před sousedním domem a pozorovaly, jak odjíždějí celé německé rodiny. Doprovázeli je němečtí vojáci. Děti na ně začaly dělat posunky a vysmívaly se. Vojáci po nich začali střílet. Z nejbližšího domu vyběhla maminka tří kamarádů a děti zahнала do domu.

Brzy přišel rok osmačtyřicet. Nastala padesátá léta a zabírání soukromého majetku. Rodinu Knoblochových zachránilo před vystěhováním zřejmě to, že byl tatínek těžce nemocný. Rodině sebrali komunisté všechno, co se dalo. Zůstala jim pouze chalupa. Maminka s tatínkem byli zaměstnáni v jednotném zemědělském družstvu. Mzdy byly velice nízké, lidé dřeli, ale čekalo je jen živoření.

Po válce začala Marie Krásová navštěvovat osmileté Gymnasium v Mladé Boleslavi, kde v roce 1953 odmaturovala. Přihlásila se na Filologickou fakultu Univerzity Karlovy. Předseda komise, profesor Vladimír Šmilauer, ji seznámil s obsahem posudku. Ze školy byl výborný, z ČSM špatný, byla označena jako pomahačka imperialistů, která nemá ráda lidově-demokratické zřízení. Přesto byla přijata na základě výborně složené zkoušky a čtyři roky studovala obor český jazyk – ruský jazyk.

Mezitím se Marie v roce 1957 vdala a čekala dítě, a tak byla nucena studium přerušit. V roce 1958 se jí narodila dcera. Studium po letech dokončila na Pedagogické fakultě Univerzity Karlovy. Protože ve druhém ročníku musela podepsat prohlášení, že půjde po skončení studia učit, nastoupila jako učitelka v Bakově nad Jizerou. Později učila v Sobotce, po mateřské dovolené v Branžeži, tam ředitelovala v jednotřídce, v Mnichově Hradišti a čtyři roky v Kněžmostě. Od roku 1963 až do důchodu učila v Dolním Bousově.

V 60. letech se situace uvolnila a lidé začali věřit v lepší poměry. Ranou pro všechny byl 21. srpen 1968. Od prvních dnů okupace se začaly sbírat podpisy proti okupaci sovětských vojsk. Do této akce se na Bechově zapojila i paní Krásová. Doufala, že jednou musí konec okupace přijít. Na dobu těch jednadvaceti let nerada vzpomíná. Rok 89 a následující události přivítala s nadšením.

Marie Krásová si i ve vysokém věku 85 let dovede užívat života. Hodně čte, luští ty nejnáročnější křížovky, poslouchá vážnou hudbu, jejíž je velkou milovnicí a znalkyní, zajímá se o dění kolem, píše paměti, věnuje se svým dvěma pravnoučatům, kterým vypráví zážitky z dětství a se kterými si hraje, učí se s nimi a předává jim své zkušenosti.